

SVEA HOVRÄTT
Mark- och miljööverdomstolen
060207

DOM
2020-05-27
Stockholm

Mål nr
F 9725-19

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Vänersborgs tingsrätts, mark- och miljödomstolen, dom 2019-09-03 i mål nr F 2421-19, se bilaga A

PARTER

Klagande
Skanova AB

Ombud: SU
Skanova AB

SAKEN

Debitering av förrättningskostnader vid återkallad ansökan om ledningsrätt (Lantmäteriets fakturanr 803734797)

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSLUT

Mark- och miljööverdomstolen avslår överklagandet.

Dok.Id 1595501

Postadress
Box 2290
103 17 Stockholm

Besöksadress
Birger Jarls Torg 16

Telefon
08-561 670 00
08-561 675 50

E-post: svea.hovratt@dom.se
www.svea.se

Telefax

Expeditionstid
måndag – fredag
09:00–16:30

YRKANDEN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

Skanova AB har i första hand yrkat att någon förrättningskostnad inte ska påföras för den inställda ledningsrättsförrättningen. I andra hand har Skanova yrkat att förrättningskostnaderna ska sättas ned till ett skäligt belopp.

UTVECKLING AV TALAN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

Skanova har anfört detsamma som i mark- och miljödomstolen med i huvudsak följande förtydliganden: Skanovas ansökan om ledningsrätt föranleddes av Lantmäteriets fel vid fastighetsregleringen 2015 och det är inte rimligt att detta fel i ett senare ärende ska generera inkomster till Lantmäteriet. Om ersättning för förrättningskostnader trots detta ska utgå ska en nedsättning ske eftersom handläggningen av ledningsrättsansökan blivit mer tidskrävande till följd av det tidigare felet. Mätningen och den efterföljande beräkningen och kartframställningen som Skanova fakturerats för hänför sig till Lantmäteriets uppdatering av den felaktiga registerkartan. Tidsåtgången för sammanträdet och ärendets beredning är också till stora delar förorsakad av felet vid fastighetsregleringen 2015.

Lantmäteriet har yttrat sig och anfört i huvudsak följande: Förrättningskartan från 2015 tjänade endast ett illustrativt ändamål, särskilt eftersom inga nya gränser tillkom genom fastighetsbildningen. Av förrättningskartan framgår att denna framställdes genom kopiering av registerkartan, att ingen mätning utförts och att kartan innehåller detaljer med olika kvalitet. En ingående utredning av registerkartans riktighet var inte befogad i 2015 års förrättning. Något fel eller någon försummelse vid Lantmäteriets handläggning av det ärendet har därför inte förekommit. Lantmäteriet ska därtill debitera sökanden för de åtgärder som krävs med anledning av en ansökan. Detta gäller oavsett om ansökan föranletts av ett fel vid en tidigare förrättning eller inte. En annan sak är att staten kan vara skyldig att ersätta sökanden för den skada som vållats genom ett eventuellt fel. Ett sådant anspråk handläggs av Justitiekanslern. Lantmäteriet får inte föregripa Justitiekanslerns bedömningar i ett sådant skaderegleringsärende genom att underlåta att debitera förrättningskostnader eller genom att debitera dem efter andra grunder än de som följer av relevanta författningar.

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSKÄL

Skanova har gjort gällande att ett fel vid 2015 års fastighetsreglering har föranlett bolaget att i onödan ansöka om ledningsrätt och att detta utgör skäl att efterge eller i vart fall sätta ned förrättningskostnaderna.

Genom fastighetsreglering den 23 juni 2015, akt 1465-682, erhöll fastigheten XX all mark hörande till fastigheterna YY, ZZ, QQ och XY. Fastigheterna som avstod mark till XX har avregistrerats. Marken som förts över har i beskrivningen benämnts figur 1–4 och dessa figurer har märkts ut på förrättningskartan. Enligt protokollet har fastighetsbildning skett enligt karta och beskrivning.

Genom Lantmäteriets fastighetsutredning i nu aktuellt ärende om ledningsrätt har det framkommit att en del av den mark som enligt karta och beskrivning i 2015 års ärende förts över till XX i själva verket tillhörde de kommunala fastigheterna YZ och ZQ, som inte ingick i förrättningen år 2015. Det är ostridigt att denna oriktighet har kommit att återspeglas i Lantmäteriets registerkarta och det saknas skäl att ifrågasätta Skanovas uppgift om att någon ansökan om ledningsrätt aldrig skulle ha gjorts om bolaget från början hade haft kännedom om de korrekta förhållandena avseende äganderätten till berörd mark. Frågan är om dessa omständigheter innebär att förrättningskostnaderna ska efterges eller sättas ned.

Avgifterna för lantmäteriförrättningar är författningsreglerade och Lantmäteriet ska debitera förrättningskostnader efter principen om full kostnadstäckning. Enligt 7 § förordningen (1995:1459) om avgifter vid lantmäteriförrättningar får avgiften i vissa fall sättas ned. Det finns dock inte något författningsstöd för att i en situation som den nu aktuella underlåta att debitera förrättningskostnader eller sätta ned avgiften till följd av brister i en tidigare förrättning. Mot denna bakgrund och då det inte har förekommit något fel vid handläggningen av Skanovas ansökan om ledningsrätt finner Mark- och miljööverdomstolen att det saknas utrymme att efterge eller sätta ned kostnaderna på grund av de brister som förekommit i den tidigare förrättningen.

Skanova har även gjort gällande att en del av det arbete som Lantmäteriet tagit betalt för har avsett åtgärder för att rätta till felen i den tidigare förrättningen och att bolaget inte kan åläggas betalningsansvar för sådant arbete. Av tidkortet framgår att Lantmäteriet har avstått från att debitera Skanova för totalt 16 timmars arbete med fastighetsutredning, beräkning och kartframställning. Det finns inte anledning att ifrågasätta Lantmäteriets uppgift om att dessa 16 timmar innefattar allt arbete som utförts för att rätta till tidigare oriktigheter och att resterande arbete har varit nödvändigt för att handlägga Skanovas ansökan. Mark- och miljööverdomstolen instämmer alltså i mark- och miljödomstolens bedömning att det arbete som debiterats har varit nödvändigt för att handlägga Skanovas ansökan om ledningsrätt. Överklagandet ska därför avslås.

Frågan om det finns förutsättningar att efterge eller sätta ned förrättningskostnader på grund av brister i en tidigare förrättning har inte tidigare blivit belyst i domstolspraxis. Det får därmed anses vara av vikt för ledning av rättstillämpningen att målet prövas av Högsta domstolen. Mark- och miljööverdomstolen tillåter därför med stöd av 5 kap. 5 § lagen (2010:921) om mark- och miljödomstolar att domen överklagas dit.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B

Överklagande senast den 2020-06-17

I avgörandet har deltagit hovrättsråden Lars Borg och Rikard Backelin, tekniska rådet Karina Liljeroos samt hovrättsrådet Ralf Järtelius, referent.

Föredragande har varit Filip Fava.

VÄNERSBORGS TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen

DOM
2019-09-03
meddelad i
Vänerns borg

Mål nr F 2421-19

KLAGANDE
Skanova AB

Ombud: bolagsjuristen SU Skanova AB

ÖVERKLAGAT BESLUT

Lantmäteriets beslut om debitering den 20 maj 2019, faktura 803734797, i ärende nr O19171, se bilaga 1

SAKEN

Debitering av förrättningskostnader vid återkallad ansökan om ledningsrätt för elektronisk kommunikation berörande fastigheterna ZQ och YZ i Svenljunga kommun

DOMSLUT

Mark- och miljödomstolen avslår överklagandet.

BAKGRUND

Skanova AB ansökte om ledningsrätt för kanalisation av elektronisk ledning på fastigheten Svenljunga XX. Lantmäteriet utredde de fastighetsrättsliga förhållanden inför sammanträdet och bedömde att aktuell ledningssträckning inte skulle belasta fastigheten XX utan istället fastigheterna ZQ och YZ. Ägaren av dessa fastigheter, Svenljunga kommun, hade ingen erinran mot ledningens förläggning. Med anledning härav återkallade Skanova AB ansökan om ledningsrätt för aktuell sträcka. Lantmäteriet beslutade den 4 april 2019 att inställa förrättningen och att sökanden, Skanova AB, skulle stå för förrättnings- kostnaderna.

YRKANDEN M.M.

Skanova AB har överklagat Lantmäteriets debitering av förrättningskostnaden och i första hand yrkat att någon förrättningskostnad inte ska påföras för den inställda förrättningen. I andra hand har Skanova AB yrkat att förrättningskostnaden ska sättas ned till skäligt belopp. Skanova AB har anfört bland annat följande som grund för yrkandena.

Den ledningsutbyggnad som är berörd ingår i ett större och omfattande projekt för att bygga ut och förstärka det ortsammanbandande telenätet i södra och mellersta Sverige. Utbyggnaden av en delsträcka i en av Svenljunga kommun ägd f.d. banvall kom dock att kompliceras av att en mindre sträcka av banvallen enligt Lantmäteriets fastighetskarta inte ägdes av kommunen och att markägaren motsatte sig utbyggnaden. Berörd fastighet, Svenljunga XX, omfattade enligt Lantmäteriets fastighetskarta mm. en mindre del av den tidigare banvallen. Någon i sammanhanget realistisk alternativ förläggning syntes inte finnas, varför ledningsrätt söktes på fastigheten XX för att ändå möjliggöra utbyggnaden.

Några veckor efter ansökan meddelade förrättningslantmätaren via mail följande.

"- Vid Lantmäteriets arkivutredning i förrättningen har framkommit att den mark som gamla banvallen ligger på inom i vart fall XX sannolikt ägs av Svenljunga kommun. Ni är såklart välkomna att höra av er till mig om ni har frågor kring det här. I annat fall tar jag med dessa förutsättningar till sammanträdet. Inför sammanträdet är min

avsikt att kunna upprätta en utredning som visar underlaget till min bedömning som i nuläget är att marken ägs av Svenljunga kommun."

Inför sammanträdet skickade Lantmäteriet ut sin utredning, vilken pekade på att berörd mark torde ingå i fastigheterna YZ och ZQ. Det som tydligt framgår av utredningen är att berörd mark inte hör till fastigheten XX och att felet i fastighetskartan mm. beror på felaktigheter gjorda vid en fastighetsreglering 2015.

När det var helt klarlagt att marken ingick i de av kommunen ägda fastigheterna ZQ och YZ, återkallades ledningsrättsansökan. Det problem som ledningsrättsförrättningen söktes för att lösa existerade inte utan berodde på felaktigheter i fastighetskartan.

Ovanstående felaktigheter i fastighetskartan har utöver förorsakandet av den onödiga ledningsrättsansökan lett till inte obetydliga merkostnader vid fiberutbyggnaden. Förorsakade interna merkostnader för Skanova AB för projektet ska inte belastas Lantmäteriet. Däremot är det inte skäligt att Lantmäteriet ska ersättas för sina kostnader vad gäller den inställda ledningsrättsförrättning som enbart var ett resultat av fel i fastighetskartan mm. förorsakat av felaktigheter i Lantmäteriets tidigare förrättningshandläggning.

Skanova yrkar därför i första hand att ersättning inte ska utgå till Lantmäteriet för deras handläggning mm. av förrättningen. I andra hand yrkas att ersättningen ska nedsättas till ett mer skäligt belopp. De olika posterna i fakturan kommenteras nedan.

- 1) 3 tim à 1 700 kr har ägnats åt beräkning och kartframställning samt 5 tim. à 1 700 kr åt mätning. Arbetena är uppenbart inte utförda av en "kart- och mätningsingenjör" (timtaxa 1 150 kr) utan av en "Specialist förrättningslantmätare". I protokollet från sammanträdet finns följande notering.
"Lagfaren ägare till XX frågar vad som händer nu efter att det uppmärksamats att den faktiska fastighetsindelningen inte överensstämmer med register-kartan. Flm svarar att han nu kommer att justera registerkartan efter att ha mätt in

gällande gränsmarkeringar." Detta är uppenbart åtgärder som inte ska belasta Skanova AB.

- 2) Under rubriken "Beredning" har 10 tim à 1 700 kr (dvs. för "Specialist förrättningslantmätare") samt 1 tim à 1 150 kr (dvs. för "Beredande förrättningslantmätare/biträdande handläggare") fakturerats. Tidsåtgången för "Specialist förrättningslantmätare" torde helt bero på komplexiteten beroende på felaktigheterna i fastighetskartan och felaktigheterna i Lantmäteriets tidigare förrättningshandläggning.
- 3) Noteras att Lantmäteriet inte fakturerat tid för "Fastighetsutredning, arkivutredning mm".
- 4) Dras tiden enligt 1) och 2) bort för "Specialist förrättningslantmätare" återstår:
Grundbelopp 3 400 kr
Beredning 1 tim à 1 150 kr
Protokoll, beskrivning 1,5 tim à 1 150 kr och 1,25 tim à 1 750 kr
Sammanträde 1 tim à 1 700 kr och 1,5 tim à 1 150 kr
Summa: 11 825 kr

Ska ersättning ändå utgå för förrättningen, trots orsakerna mm. som föranledde ansökan, bör kostnaderna i vart fall begränsas till del av beloppet 11 825 kr.

Lantmäteriet har avstyrkt bifall till överklagandet och bland annat anfört följande.

Skanova AB inkom till Lantmäteriet den 15 januari 2019 med en ansökan om ledningsrätt för elektronisk kommunikationsledning och kanalisation berörande fastigheten XX. Lantmäteriet bekräftade ansökan den 16 januari 2019. Av bekräftelsen framgår bland annat att Lantmäteriet tar betalt för sitt arbete och att så sker även för det fall ansökan exempelvis återkallas.

Sökanden återkallade ansökan om förrättningen den 18 februari 2019. Med anledning av återkallandet fattade Lantmäteriet beslut om inställd förrättning. Av beslut om fördelning av förrättningskostnaderna framgår att sökanden, Skanova

AB, ska bära dessa. Vid fakturering har totalt debiterats 24,25 tim i ärendet, vilka fördelar sig på följande sätt.

Kartframställning	3,0 tim.
Beredning	11,0 tim.
Protokoll, beskrivning	2,75 tim.
Sammanträde	2,5 tim.
Mätning	5,0 tim.
Totalt	24,25 tim.

En lantmäteriförrättning debiteras antingen enligt löpande räkning (huvudregeln enligt 4 § förordning [1995:1459] om avgifter vid lantmäteriförrättningar) eller till fast pris (5 § samma förordning). Fakturering av kostnaderna har skett med tillämpning av bestämmelserna i 4 §. Överenskommelse om fast pris enligt 5 § har inte träffats.

När överenskommelse om fast pris inte träffats beräknas avgiften efter den tid som behövs för handläggningen samt de eventuella andra kostnader för handläggningen vilka myndigheten haft utlägg för. I debiterbar tid ingår därvid all tid som behövs för ärendehandläggningen från det att ansökan kommit in till dess ärendet avslutats. Debitering sker till bestämd taxa.

I enlighet med Lantmäteriets föreskrifter, LMFS 2018:5, till den 4 § i förordningen (1995:1459) om avgifter vid lantmäteriförrättningar har Lantmäteriet enligt punkt 5 möjlighet att ta ut fasta belopp för vissa moment i förrättningen. I förevarande fall har 3 400 kronor i grundbelopp tagits ut för sådant arbete som avsett myndighetens kostnader för ärendemottagning (diarieföring, skanning av inkomna handlingar, begäran om komplettering m.m.) samt fakturering och registrering i fastighetsregistret. Beloppet ingår således i den totala förrättningskostnaden. När det gäller vilka ytterligare arbetsmoment som utförts i förevarande fall framgår de bäst i dagboksblad och tidkort.

Lantmäteriet anser att samtliga arbetsinsatser som debiterats i ärendet har varit nödvändiga och att tidsåtgången vare sig som helhet eller för något av de enskilda momenten varit onormalt hög.

Skanova AB har i första hand yrkat att de inte ska behöva bära någon förrättningskostnad alls, eftersom felaktigheter i registerkartan föranlett dem att i onödan ansöka om förrättningen. Lantmäteriet konstaterar att brister i den digitala registerkartan upptäcktes i samband med företagens utredning, vilken utfördes i syfte att undersöka förutsättningarna för upplåtelse av ledningsrätt. Bristerna innebar bland annat att det område som av sökanden uppfattats utgöra fastigheten XX istället befanns höra till fastigheterna ZQ och YZ.

Beträffande Skanova AB:s invändning att registerkartan var felaktig och därför inneburit att de i onödan ansökt om förrättningen, bör understrykas att registerkartan inte har någon rättsverkan. Registerkartan som sådan utlovar inte svar på hur fastighetsindelningen verkligen förhåller sig utan korrekt underlag måste inhämtas i relevant förrättningsakt och förrättningskarta. Det föreligger således inget skäl att inte debitera sökanden de i ärendet upplupna förrättningskostnaderna. Den utredning som Lantmäteriet företagit i form av fastighetsutredning och ändringar i registerkartan har dock inte debiterats sökanden. Sammanlagt 16 timmar arbete har istället hanterats internt och kommit att belasta Lantmäteriets konto för registervård.

I sammanhanget bör även följande, med bäring på hur ärendet kom att handläggas efter att nämnda felaktigheter uppmärksammats, beaktas. Förrättningslantmätarens fastighetsutredning tillställdes sökanden i god tid innan sammanträdet. Sökanden hade således goda möjligheter att, redan innan sammanträde hölls, överväga lämpliga handlingsalternativ såsom exempelvis att återkalla ansökan. Återkallelse av ansökan skedde också, dock först en vecka efter sammanträdet.

Vidare har Skanova AB, i andra hand, anfört att ersättningen ska nedsättas till ett skäligt belopp och därvid lyft fram ett antal skäl till stöd för sin ståndpunkt. Bland annat har anförts att 3 timmar har förts på momentet Kartframställning och 5 timmar har förts på momentet Mätning till taxan 1 700 kronor per timma (taxan motsvarar specialist/senior lantmätare) och inte av en kart- och mätingenjör till taxan 1 150 kronor per timma. Det är korrekt att arbetet utfördes av en specialist/senior lantmätare, vilket förklaras av att vederbörande utförde åtgärden (mätning) i samband med att sammanträde skulle hållas på platsen. Det är inte korrekt att alternativet skulle varit att åtgärden utfördes av kart- och mätingenjör till taxan 1 150 kronor per timma; taxan för kart- och mätingenjör var vid tiden 1 420 kronor per timma. Lantmäteriets uppfattning är att det var väl motiverat att ansvarig förrättningslantmätare (specialist) även hanterade mätningen och till den relaterat kartarbete då han var väl insatt i ärendet och därtill var på plats. Arbetet var nödvändigt för att vinna klarhet i var ledningsrätten skulle upplåtas oavsett vilken registerbeteckning markområdena hör till.

Sammantaget anser Lantmäteriet att vad Skanova AB anför inte utgör skäl att reducera förrättningskostnaden. Handläggningen har skett på ett korrekt sätt och debiteringen har skett enligt gällande taxa och bestämmelser.

Skanova AB har i genmäle anfört bland annat följande.

Lantmäteriet påtalar att det saknas hållbar grund för överklagan då registerkartan *"som sådan inte utlovar svar på hur fastighetsindelningen verkligen förhåller sig utan korrekt underlag måste inhämtas i relevant förrättningsakt och förrättningskarta."*

Relevant förrättningsakt i detta fall måste vara akt 1465-682, en fastighetsreglering år 2015 där berört markområde tillfördes fastigheten XX. Det framgick alltså av *"relevant förrättningsakt och förrättningskarta"* att berörd mark hörde till fastigheten XX. Lantmäteriets invändning att felaktigheterna i registerkartan är *"inget skäl att inte debitera sökanden de i ärendet upplupna förrättningskostnaderna"*, saknar därför relevans.

Ett ytterligare skäl Lantmäteriet framför är att det fanns viss tid före lantmäterisammanträdet under vilken ansökan kunde ha återkallats då man några veckor före sammanträdet skickat i överklagandet omnämnda mail om att det är "sannolikt" att berörd mark inom fastigheten XX ägs av Svenljunga kommun samt hade skickat ut sin sjuksidiga utredning. Sammanfattningsvis anges i utredningen

"...bedömer Lantmäteriet att Svenljunga kommun äger fastigheter inom det område som uppfattats utgöra fastigheten XX.", vidare "Utifrån nu tillgänglig information bedömer Lantmäteriet att digitala registerkartan kommer att uppdateras med den fastighetsindelning som enligt denna utredning är den korrekta, d.v.s. att ytterligare fastigheter skall redovisas i banvallens sträckning, ZQ och YZ."

Skanova AB menar att det inte är rimligt att kostnader ska belasta bolaget pga. att man inte omedelbart återkallade ansökan när man mottagit utredningen med Lantmäteriets nämnda "bedömningar" utan avvaktade ytterligare klarhet.

Vad gäller det rimliga i att mät- och kartarbetena utförts av en specialist/senior lantmätare och inte kart- och mätingenjör var detta inte primärt Skanovas invändning. Denna gäller istället att arbetena som sådana inte bör belasta sökanden. Arbetena skedde såvitt Skanova AB kan utläsa för att uppdatera och rätta register- kartan.

DOMSKÄL

Mark- och miljödomstolen har avgjort målet utan sammanträde med stöd av 16 kap. 8 § fastighetsbildningslagen (1970:988), FBL.

Enligt 4 § förordningen (1995:1459) om avgifter ska vid lantmäteriförrättningar avgiften beräknas efter den tid som behövs för handläggningen av förrättningen och kostnaderna för handläggningen, om inte myndigheten och förrättningsökanden kommit överens om fast pris. En sådan överenskommelse finns inte i det nu aktuella ärendet. Det innebär att den redovisade tidsåtgången ska vara vägledande vid bedömningen av vilken avgift som ska utgå för förrättningen. Författningstextens uttryck "den tid som behövs för handläggningen" ger i det enskilda fallet utrymme

för Lantmäteriet att inom rimliga gränser själv avgöra hur mycket tid som krävs för till exempel fastighetsrättsliga utredningar och mätningstekniska åtgärder avseende gränser med mera. Det är naturligt att det i vissa fall kan komma att krävas längre tid för en rättsenlig handläggning av förrättningen än vad som är fallet i områden med tydligare förutsättningar. De merkostnader som i sådana fall kan uppkomma kan inte till någon del påföras annan än den eller de som enligt Lantmäteriets beslut har att svara för förrättningskostnaden. Detta gäller även när en förrättning inställts efter det att sökanden återkallat sin ansökan

Vid en ansökan om ledningsrätt ska Lantmäteriet, enligt 16 § ledningsrättslagen (1973:1144) och 4 kap. 11 § FBL, utreda vilka som kan beröras av aktuell åtgärd. Om det uppstår oklarheter om vilka fastigheter som kan beröras av en ledningsrättsåtgärd, kan Lantmäteriet med stöd av 15 § ledningsrättslagen förordna om fastighetsbestämning enligt 14 kap. 1a § FBL.

Av förrättningshandlingarna framgår att det genomfördes en fastighetsutredning inför sammanträdet, vilken ledde till att det uppstod oklarheter om fastighetsindelning som bland annat härrörde från en fastighetsreglering 2015. Före sammanträdet var berörda fastighetsägares inställning till resultatet av fastighetsutredningen oklar.

Av sakägarförteckning och kallelse till sammanträdet framgår att även andra sakägare berördes av ansökt ledningsrätt på grund av att ansökt ledningsrätt skulle beröra utfartsvägar och en vägsamfällighet. I kallelsen är det angivet att redovisning ska ske av ledningsrättens omfattning på marken, värdering av intrång mm. Vid sammanträdet godtog berörda fastighetsägare Lantmäteriets utredning och den ändring som skulle ske i fastighetskartan. Vidare medgav Svenljunga kommun att ledningen kunde förläggas på dess fastigheter ZQ och YZ. Skanova AB återkallade därför ansökan.

Huvudfrågan i målet är om Skanova AB, som sökande till en ledningsrätt, ska belastas av kostnader i förrättningen som har uppkommit på grund av felaktigheter i

fastighetskartan. Om så är fallet, har domstolen att bedöma om det fakturerade beloppet är skäligt med beaktande av Lantmäteriets arbetsinsatser och ovan angiva förutsättningar. Mark- och miljödomstolen gör därvid följande bedömningar.

Fastighetskartan illustrerar endast fastighetsindelningen och bygger på äldre handlingar. Det kan vidare föreligga brist i redovisning av fastigheter, fastighetsgränser, samfälligheter och rättigheter. Fastighetskartan är inte juridiskt bindande.

Det krävs normalt en fastighetsutredning för att säkerställa vilka fastigheter och eventuella samfälligheter och rättigheter som berörs av en ansökt åtgärd. I vissa fall kan det leda till att Lantmäteriet får förordna om fastighetsbestämning. Av Lantmäteriets utredning framgår att det vid fastighetsreglering 2015 redovisades att tillförd mark till fastigheten XX omfattade ett större område, den i målet aktuella f.d. banvallen. Det är dock oklart om någon fastighetsutredning skedde vid den förrättningen eller om dåvarande fastighetskarta utgjorde underlag för fastighetsregleringen med påföljande felaktiga resultat.

Vid nu aktuellt sammanträde godtog berörda fastighetsägare Lantmäteriets utredning och därmed rättelse av fastighetsindelningen. Domstolen bedömer att den brist som uppdagades gällande fastighetsindelningen i förhållande till fastighetskartan är något som härrör från tidigare fastighetsregleringar. Lantmäteriet har dock inte debiterat för fastighetsutredning (13 tim) eller för kartframställning (3 tim). Oklarheten i fastighetsindelning kan därför inte anses utgöra skäl för hel nedsättning av debiterade förrättningskostnader.

Inför ett sammanträde med ovan angiva oklarheter behövs tid för att förbereda sammanträdet så att erforderligt underlag finns och kan redovisas på plats. Av tidkortet framgår att arbetsmomenten ”mätning” och ”kartframställning” har skett i samband med sammanträdet och att arbetsmoment ”beredning” i huvudsak har skett inför kallelse och sammanträdet.

De arbetsmoment som har debiterats har sin grund i ansökan om ledningsrätt. Domstolen finner att det i målet inte framkommit annat än att Lantmäteriet handlagt förrättningen på ett med avseende på tidsåtgången godtagbart sätt med hänsyn till rådande rättsliga förutsättningar och oklarheter i fastighetsindelningen. De arbetsmoment som har redovisats ingå i handläggningen har varit nödvändiga mot bakgrund av den ansökan som förelåg, och redovisad tidsåtgång kan inte anses vara oskälig. Den fakturering som skett framstår även som formellt korrekt. Överklagandet ska därför avslås. Vad Skanova AB anfört i övrigt ändrar inte denna bedömning.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 2 (MMD-02)

Överklagande senast den 24 september 2019

Patrick Baerselman

Göran Carlsson

I domstolens avgörande har deltagit chefrådmannen Patrick Baerselman, ordförande, och tekniska rådet Göran Carlsson. Föredragande har varit beredningsjuristen Charlotte Stenberg-Magnusson.